

Sygn. akt IV U 306/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska-Rozmus
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Racis

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2017 r. w (...)

sprawy E. W.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania E. W.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

z dnia 29 marca 2016 r.,(...)

I zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, iż ustala, że lekki stopień niepełnosprawności odwołującej E. W. spowodowany jest schorzeniami o symbolach 05-R i 09-M oraz, iż odwołująca wymaga odpowiedniego zatrudnienia uwzględniającego psychofizyczne możliwości,

II w pozostałym zakresie oddala odwołanie.

(...)

UZASADNIENIE

Odwołująca E. W. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w E. z dnia 29.03.2016r. domagając się jego uchylecia w całości i orzeczenia:

- zmiany stopnia niepełnosprawności na znaczny,

-uznania stopnia niepełnosprawności bezterminowo, na stałe, w najgorszym wypadku okresowo,

Wniosła o:

- uznanie- odpowiedniego zatrudnienia- stanowisko przystosowane, zakład pracy chronionej,

- uznanie konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze wg wskazań lekarza,

- uznanie –korzystanie z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji- zgodnie z ustawą o pomocy społecznej,
- uznanie konieczności opieki i pomocy innej osoby w związku z ograniczeniem samodzielnej egzystencji- wymaga częściowego wsparcia,
- uznanie konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna- wymaga częściowego wsparcia,
- uznania spełnienia przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym- spełnia,
- uznanie – prawo do zamieszkiwania w oddzielnym pokoju- wymaga.

Wniesiono o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych : neurologa, ortopedy, urologa, chirurga i kardiologa.

W odpowiedzi na odwołanie Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w E. wniósł o oddalenie odwołania.

Organ uchylił decyzję Powiatowego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. z dnia 25.01.2016r. i ustalił lekki stopień niepełnosprawności. Szeroko uargumentował zmiany dokonane w orzeczeniu dotyczącym odwołującej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Orzeczeniem z dnia 29.03.2016r. WZON uchylił zaskarżoną decyzję Powiatowego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. w całości i orzekł o zaliczeniu odwołującej do lekkiego stopnia niepełnosprawności z przyczyn 05-R, do 31.03.2018r., niepełnosprawność istnieje od 36-roku życia, a ustalony stopień od 31.12.2015r. W zakresie wskazań organ orzekł, iż:

- w zakresie odpowiedniego zatrudnienia odwołująca spełnia przesłanki otwartego rynku pracy,
- szkolenia- nie wymaga
- zatrudnienia w zakładzie aktywności zawodowej- nie dotyczy
- uczestnictwa w terapii zajęciowej- nie dotyczy
- zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne ułatwiające funkcjonowanie- wymaga
- korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji- nie wymaga,
- konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji- nie dotyczy
- konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie leczenia, rehabilitacji i edukacji- nie dotyczy,
- spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt1 ustawy Prawo o ruchu drogowym- nie dotyczy
- prawa do zamieszkiwania w oddzielnym pokoju- nie wymaga.

(dowód: akta WZON – orzeczenia z (...)

Postanowieniem z dnia 05.07.2016r. sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu ortopedii, neurologii i nefrologii (k.84).

W opinii ortopedycznej, biegły uznał, iż u odwołującej występuje choroba zwyrodnieniowo- dyskopatyczna kręgosłupa z dobrą sprawnością ruchową. Wskazano, że odwołująca nie jest osobą wymagającą czasowej lub częściowej pomocy osób trzecich. Ustalono, iż niepełnosprawność istnieje od 36-roku życia, ma charakter okresowy do 31.03.2018r., a lekki stopień niepełnosprawności istnieje od 30.12.2015r. Przewidywany czas trwania niepełnosprawności to 31.03.2018r.

Z uwagi na zastrzeżenia odwołującej dopuszczono dowód z uzupełniającej opinii biegłego ortopedy. Po ponownym zapoznaniu się z dokumentacją medyczną w opinii uzupełniającej biegły podtrzymał poprzednią opinię.

W opinii biegłej nefrolog ustalono następujące schorzenia odwołującej: stan po podszyciu operacyjnym nadmiernie ruchomej nerki prawej w 2002r., stan po leczeniu operacyjnym przepukliny w bliźnie po lumbotomii w 2008r., okresowe objawy zakażenia układu moczowego bez upośledzenia funkcji nerek. Biegła uznała, że odwołująca spełnia przesłanki zaliczenia do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Niepełnosprawność istnieje od 2002r., ustalony stopień niepełnosprawności ma charakter okresowy od 30.12.2015r. do marca 2018r. W zakresie wskazań uznała, że odwołująca nie spełnia żadnych wskazań dotyczących osoby ze stwierdzoną niepełnosprawnością.

Z uwagi na zastrzeżenia odwołującej dopuszczono dowód z uzupełniającej opinii biegłego nefrologa. Po ponownym zapoznaniu się z dokumentacją medyczną w opinii uzupełniającej biegły podtrzymał poprzednią opinię.

Biegła neurolog w swej opinii stwierdziła u odwołującej zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i L-S z zespołem bólowym (05-R), naczyniak żylny prawego płata skroniowego. Ustaliła, iż niepełnosprawność istnieje od 36-roku życia, ma charakter okresowy do 31.03.2018r., a lekki stopień niepełnosprawności istnieje od 30.12.2015r. W zakresie wskazań, biegła uznała, że odwołująca wymaga odpowiedniego zatrudnienia uwzględniającego psychofizyczne możliwości. W zakresie pozostałych wskazań biegła nie uznała aby odwołująca spełniała je.

Z uwagi na zastrzeżenia odwołującej dopuszczono dowód z uzupełniającej opinii biegłego neurologa. Po ponownym zapoznaniu się z dokumentacją medyczną w opinii uzupełniającej biegły podtrzymał poprzednią opinię.

(dowód: dokumentacja medyczna k. 34-83, 87-101,112-113, 127-131, 142—144, 198, opinie k. 104-108, 133-136, 153-155v, 165, 174, 181)

Sąd zważył co następuje :

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie w części.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 z 1997 roku ze zm.) w art. 3 ust. 1 ustala trzy stopnie niepełnosprawności, to jest znaczny, umiarkowany i lekki. Kryteria oceny niepełnosprawności określa zaś Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (DZ.U. Nr 139, poz. 1328).

Zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 z 1997 roku ze zm.) za osobę o lekkim stopniu niepełnosprawności uznaje się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne. Osoba taka, pomimo naruszonej sprawności organizmu jest zdolna do wykonywania pracy i samodzielnej egzystencji. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy

jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji (art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych). Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych).

§ 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz.U. nr 139, poz.1328) precyzuje natomiast przesłanki, jakie należy wziąć pod uwagę przy orzekaniu o stopniu niepełnosprawności osoby, która ukończyła 16 rok życia. Wszystkie okoliczności wskazane w tym przepisie, związane są ze stanem zdrowia osoby zainteresowanej i jej możliwościami w zakresie samodzielnego egzystowania. Ponadto § 29-31 cytowanego rozporządzenia podaje standardy w zakresie kwalifikowania do stopni niepełnosprawności.

I tak do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, zgodnie z przywołanym rozporządzeniem, zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu:

- niezdolną do pracy (całkowita niezdolność do wykonywania pracy zarobkowej z powodu fizycznego, psychicznego lub umysłowego naruszenia sprawności organizmu lub
- zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub
- wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (udzielaniu wsparcia w czynnościach samoobsługowych, w prowadzeniu gospodarstwa domowego, współdziałania w procesie leczenia , rehabilitacji i edukacji).

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych, którym Sąd dał wiarę, należy zaliczyć odwołującą się do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności. Swoje stanowisko w tym zakresie Sąd oparł na analizie treści opinii biegłych ortopedy, neurologa i nefrologa, a więc specjalistów z zakresu medycyny zajmującej się schorzeniami, które występują u odwołującej. Biegli podkreślili, że występujące u odwołującej schorzenia naruszają sprawność organizmu powodując obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do osoby z pełną sprawnością fizyczną. Jednocześnie nie powodują całkowitej niezdolności do pracy zarobkowej oraz nie wymagają czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Biegli zgodnie uznali, że ustalony stopień niepełnosprawności ma charakter okresowy do 31.03.2018r. Jednocześnie biegła neurolog uznała w swej opinii, że odwołująca spełnia wymagania w zakresie odpowiedniego zatrudnienia uwzględniającego psychofizyczne możliwości. W pozostałym zakresie, w tym wnioskowanym przez odwołującą w jej odwołaniu, biegli nie stwierdzili medycznych przesłanek do ustalenia spełnienia wymagań co do innych wskazań. Zgodnie z treścią zaskarżonego orzeczenia niepełnosprawność miała wynikać ze schorzeń o symbolu O5-R. W świetle opinii biegłych lekki stopień niepełnosprawności spowodowany jest także schorzeniami o symbolu O9-M.

W ocenie Sądu, opinie te są pełne i jasne. Biegli, którzy je sporządzili legitymują się wymaganym doświadczeniem i kwalifikacjami. Sąd podzielił opinie w pełnej rozciągłości.

Jednocześnie należy wskazać, iż odwołująca w toku procesu składała szereg zastrzeżeń do opinii biegłych. Nie mniej jednak, sam fakt niezadowolenia strony z treści sporządzonych przez biegłych opinii, nie uzasadnia powołania kolejnych zespołów biegłych (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 19.01.2000 I PKN 488/99 OSNP 2001/11/375, wyrok SN z 5 listopada 1974 r, I CR 562/74 oraz wyrok SN z dnia 21 listopada 1974 r., II CR 638/74, OSPiKA nr 5, poz. 108).

Odwołująca zgłaszała wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego psychiatry. Jednakże składając ten wniosek, już w toku postępowania, dołączyła do niego jedynie pojedyncze zwolnienie lekarskie od psychiatry na okres od(...).

oraz receptę na leki. Dlatego też, w ocenie Sądu, brak było przesłanek do powołania biegłego psychiatry celem sporządzenia opinii, tym bardziej, że takiej potrzeby odwołująca nie sygnalizowała na etapie wnoszenia odwołania podczas gdy w odwołaniu wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii 5 innych biegłych. W zakresie wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego kardiologa, strona występująca wraz z pełnomocnikiem, cofnęła wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii tegoż biegłego.

Reasumując, Sąd zmienił zaskarżone orzeczenie we wskazanym zakresie, nie mniej jednak, nie znalazł podstaw do zmiany orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w części dotyczącej zmiany stopnia niepełnosprawności, okresu trwania niepełnosprawności i wskazań jak wnioskowała strona.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

SSR G.Gizewska- Rozmus